

ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
“УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ БАНКІВСЬКОЇ СПРАВИ
НАЦІОНАЛЬНОГО БАНКУ УКРАЇНИ”

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Збірник тез доповідей
XIV Всеукраїнської науково-практичної конференції
(27–28 жовтня 2011 р.)

У 2 томах
Том 2

Суми
ДВНЗ “УАБС НБУ”
2011

УДК 336.71(477)
ББК 65.9(4 укр)262.1
П78

Редакційна колегія збірника:
д-р екон. наук, проф. А. О. Єпіфанов
(головний редактор);
д-р екон. наук, проф. С. М. Козьменко;
д-р екон. наук, проф. І. В. Сало;
д-р екон. наук, проф. І. О. Школьник;
канд. екон. наук, доц. Т. О. Семененко
(відповідальний секретар)

П78 **Проблеми** і перспективи розвитку банківської системи України

[Текст] : збірник тез доповідей XIV Всеукраїнської науково-практичної конференції (27–28 жовтня 2011 р.) : у 2 т. / Державний вищий навчальний заклад “Українська академія банківської справи Національного банку України”. – Суми : ДВНЗ “УАБС НБУ”, 2011. – Т. 2. – 172 с.

Видання містить тези доповідей учасників XIV Всеукраїнської науково-практичної конференції “Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України” (м. Суми, 2011 р.).

Розраховане на фахівців банківської та фінансової систем, керівників і спеціалістів підприємств усіх форм власності, науковців та студентів навчальних закладів.

УДК 336.71(477)
ББК 65.9(4 укр)262.1

© ДВНЗ “Українська академія банківської справи
Національного банку України”, 2011

ЗМІСТ

Андрєєва Г. І., Андрєєв А. В.

СИСТЕМНІ ВЛАСТИВОСТІ РИНКУ ПОХІДНИХ ЦІННИХ ПАПЕРІВ 9

Игнашков В. И.

ПОИСКИ НОВОЙ МЕЖДУНАРОДНОЙ РЕЗЕРВНОЙ ВАЛЮТЫ

В УСЛОВИЯХ КРИЗИСА 10

Бондаренко Л. А., Біляєва Е. О.

ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД УПРАВЛІННЯ

ПРОБЛЕМНИМИ СПОЖИВЧИМИ КРЕДИТАМИ В УМОВАХ КРИЗИ 12

Башлай С. В.

ЕВОЛЮЦІЯ МІЖНАРОДНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД НАГЛЯДУ НА КОНСОЛІДОВАНИЙ ОСНОВІ 13

Бондаренко А. Ф., Розкошна О. А., Коток М. М.

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ АНТИКРИЗОВИМ БАНКІВСЬКИМ МАРКЕТИНГОМ 15

Вахнюк С. В.

ПОКАЗНИКИ ОЦІНКИ ВПЛИВУ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ

НА ІНДЕКС ІННОВАЦІЙ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ 17

Вовк В. Я.

СВІТОВА ФІНАНСОВА КРИЗА: РИЗИКИ ДЛЯ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ 18

Гончарова М. Л., Гордієнко В. П.

КОМУНІКАЦІЙНА ПОЛІТИКА БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ

ЯК РЕСУРС ЗБЕРЕЖЕННЯ ДОВІРИ ДО БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ 20

Грачева Н. А.

АНАЛИЗ И УПРАВЛЕНИЕ ДЕНЕЖНЫМИ ПОТОКАМИ

КАК УСЛОВИЕ УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ КОРПОРАТИВНЫХ СТРУКТУР 21

Гриценко К. Г.

ВИЗНАЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ СТРАХОВОЇ КОМПАНІЇ

З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЇ ШТУЧНИХ НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ 23

Гриценко Л. Л.

МІСЦЕ БАНКІВ У МЕХАНІЗМІ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА 24

Губатюк І. В.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА

В БАНКІВСЬКІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ 26

Дехтяр Н. А.

ОБҐРУНТУВАННЯ ВИБОРУ СТРАТЕГІЇ ФІНАНСУВАННЯ

ОБОРОТНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА 28

Дутченко О. М., Дутченко О. О.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОЦІНКИ ЗАСТАВНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 29

Довгань Ж. М.

РИЗИК-МЕНЕДЖМЕНТ У СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СТІЙКІСТЮ

БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ 31

Єріс Л. М.

ОРГАНІЗАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ	
ПРОБЛЕМНИМИ КРЕДИТАМИ БАНКУ	33
Жаренко В. Ф.	
ЩОДО ПЕРСПЕКТИВИ ПРАВОВОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ЗЕМЕЛЬ	
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ В УКРАЇНІ	34__

*Г. І. Андрєєва, канд. екон. наук, доц.,
ДВНЗ “Українська академія банківської справи НБУ”;*

*А. В. Андрєєв, канд. екон. наук,
ТОВ “Консалтингова компанія “Бі.Еф.Сі.”, м. Київ*

СИСТЕМНІ ВЛАСТИВОСТІ РИНКУ ПОХІДНИХ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

Основною причиною формування й розвитку ринку похідних цінних паперів є прагнення суб’єктів господарювання знизити невизначеність господарської діяльності в умовах ринку. При цьому методологічною основою вивчення невизначеності економічної діяльності, яка формалізує дане поняття, є категорія ризику. В економічній науці фінансовий ризик визначається як міра можливих фінансових втрат при здійсненні господарської діяльності в умовах невизначеності.

Системні властивості похідних цінних паперів не можуть бути досліджені на основі аналізу руху тільки фінансово-грошових і товарних потоків. На нашу думку, для проведення коректного дослідження необхідно розглядати й рух потоків фінансового ризику. Отже, ринок похідних цінних паперів являє собою єдність механізму перерозподілу ризику й механізму зниження невизначеності господарської діяльності. За певну винагороду суб’єкти господарювання можуть придбати певну частку “визначеності” майбутньої ринкової кон’юнктури через продаж частки фінансового ризику, на який вони наражаються. Таким чином, функціонування ринку похідних цінних паперів ініціює рух потоків фінансового ризику в економіці, яке супроводжується рухом грошових контрпотоків і не призводить до руху товарних або ресурсних потоків. За допомогою похідних цінних паперів відбувається розщеплення активу, який вже існує на ринку. З одного боку, деяка частка ризику первісного активу стає самостійним об’єктом купівлі/продажу на ринку похідних цінних паперів, а з іншого боку, на ньому з’являється синтетичний похідний, якому притаманний менший ризик. Тим самим похідні цінні папери відкривають якісно нові можливості у площині ризик – дохідність і перекладають ризики на професійних учасників ринку, які готові прийняти ризики за певну винагороду.

Ринок похідних цінних паперів пов’язаний функціональними та інституційними зв’язками з іншими сегментами фінансового ринку. Існує певна субординованість ринку похідних цінних паперів іншим рынкам через похідність, залежність цін похідних цінних паперів від цін інструментів базового активу. Слід підкреслити, що базовим активом можуть бути й самі похідні цінні папери, наприклад, свопціони

(swaptions). Важливого значення набуває дуалізм природи ринку похідних цінних паперів. З одного боку, виникнення ринку похідних цінних паперів пов'язане із прагненням суб'єктів економічних відносин зробити результати їх діяльності через фіксацію цін більш передбачуваними й незалежними від кон'юктурних коливань. З іншого боку, зниження невизначеності їх діяльності досягається за допомогою укладання угод на строк, або строкових угод. Інакше кажучи, відносини які виникають при укладанні угод з похідними цінними паперами, пролонговані за часом.

У міру інституційного оформлення ринок похідних цінних паперів як самостійний сегмент фінансового ринку залучає все більшу кількість учасників. Спостерігається зростання його ролі як механізму взаємодії "на строк" суб'єктів суспільного відтворення. Важливим є можливість фіксувати майбутню вартість базового активу в момент укладання угоди, тобто об'єктом купівлі/продажу виступає невизначеність спотової ціни базового активу в майбутньому. Ця властивість похідних цінних паперів дозволяє хеджерам зробити фінансові результати господарської діяльності незалежними від майбутньої вартості товару на ринку. Угоди на ринку похідних цінних паперів означають зобов'язання кожного з учасників сплатити частку додаткового прибутку за сприятливої для нього зміни ціни й право вимагати відшкодування контрагентом частки збитків за несприятливої для нього зміни ціни.

Адекватно використовувані похідні цінні папери дозволяють суб'єктам господарювання здійснювати свою діяльність з меншим ризиком і підвищують ефективність перерозподільних механізмів фінансового ринку.